Goerne canta Schumann

En els murs màgics de l'església de Santa Maria de Vilabertran, encara ressonaven els aplaudiments que havien premiat la versió de Schönberg sobre El cant de la terrade Mahler que havien ofert el dia abans Matthias Goerne i un conjunt instrumental dirigit per Josep Pons. Els assidus a la Schubertíada ho verificaven al mateix temps que, al final del recital que comentem, deien que s'havia mantingut el mateix nivell. Efectivament, Goerne, que havia fet la darrera temporada els tres cicles més coneguts de les cançons de Schubert, ara s'enfrontava a un recital dedicat només a Robert Schumann. Tot apreciant les tres primeres peces, el pes va estar en el contrast que ofereixen els dos cicles de cançons sobre textos de dos poetes diferents, Joseph von Eichendorff i Heinrich Heine, i cal reconèixer que va ser un petit xoc cultural malgrat que Goerne invertís l'ordre de l'opus.

Els Liederkreissop. 24 i 39 van ser enllestits l'any 1840, anomenat "l'any de les cançons" pels coneixedors de l'obra del compositor, en què en va escriure moltes més, i estan cenyits als pomes que il·lustraven les oscil·lacions emotives que seguiren el seu casament amb Clara Wieck, plens de dificultats tant per la separació a què obligaren els compromisos professionals de la pianista com per l'oposició del pare de la noia. Goerne els va interpretar per ordre invers potser, com que l'op. 39 és més vigorós, per deixar el més refinat per al final. També es podria haver titulat el recital com una de les cançons, Amb murtres i roses, ja que la mort i l'enamorament, sovint impossibles o causants de patiment, eren l'argument del bloc abrusadorament romàntic dels poemes que la música de Schumann sens dubte salva.

Goerne, que amb els anys s'inclina cap a la tessitura de baix barítón, conserva, però, la capacitat de fer uns aguts delicats molt expressius que il·luminen un rostre més aviat de caràcter. Ens va sorprendre que quan el poema descriu Lorelei com "una figura jove i meravellosa" troni amb gran veu quan ella parla, adherint-se més al significat fatal del missatge que no pas a la suposada veu de la sirena. La nit de lluna va ser un dels moments de perfecció que es van repetir al llarg del recital. En aquesta primera part, que havia inclòs també poesies de Lord Byron i Robert Reinick, va destacar especialment la col·laboració del pianista Alexander Schmalcz. En la segona part la comunicabilitat interpretativa de Goerne va continuar expressant les perplexitats, anhels i sospites, tenint quasi sempre present el final de les coses, dels poemes triats de Heine. Malgrat el tour de force que representa assolir la plenitud interpretativa en dos dies seguits, Goerne va tenir encara l'humor d'afegir una cançó, naturalment també de Schumann. Fins dissabte vinent, que hi tornarem, en què canta Elena Copons, emperlen encara aquesta setmana a la Schubertíada, entre altres, les actuacions de Sarah Connally, Oddur Jonsson, Dorothea Röschmann i dels quartets Casals, Gerhard i Klimt.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-08-2015 Pàgina 41
-El Punt Avui. Barcelona 25-08-2015 Pàgina 33
-El Punt Avui. Camp i Ebre 25-08-2015 Pàgina 33
-El Punt Avui. Lleida 25-08-2015 Pàgina 33
-El Punt Avui. Maresme 25-08-2015 Pàgina 33

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/888446-goerne-canta-schumann.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui